

Ο Ζεκι Γκουρμπούζ (Zeki Gurbuz) κρατείται στην Πάτρα προς έκδοση στην Τουρκία.

Εφυγε από εκεί εξαιτίας των πολιτικών διώξεων εις βάρος του και υπέβαλε αίτημα ασύλου στην Ελλάδα τον Δεκέμβριο του 2012. Στις 12 Φεβρουαρίου του 2013 πήγε στη Διεύθυνση Αλλοδαπών στο πλαίσιο της διαδικασίας εξέτασης του αιτήματός του. Εκεί πληροφορήθηκε ότι στις 11 Φεβρουαρίου του 2013 είχε εκδοθεί ένταλμα σύλληψής του από την Ιντερπόλ και αμέσως μπήκε σε καθεστώς κράτησης προκειμένου να εκδοθεί στην Τουρκία. Η κατηγορία εναντίον του είναι ότι είναι μέλος του MLCP και ότι έχει σχέσεις με το KCK-PKK.

Ο Ζεκι Γκουρμπούζ έχει υποστεί συνεχόμενες πολιτικές διώξεις στην Τουρκία, πράγμα που δεν του άφηνε κανένα άλλο περιθώριο από το να αναγκαστεί να εγκαταλείψει τη χώρα του και να ζητήσει πολιτικό άσυλο σε μια ασφαλή χώρα. Είναι *Κούρδος*, από αλεβίτικη οικογένεια, και αυτό από μόνο του είναι λόγος κρατικής καταπίεσης στη χώρα του. Τον Νοέμβριο του 1992 συνελήφθη από την αστυνομία μαζί με οκτώ άλλους ανθρώπους, ανάμεσα στους οποίους ήταν και μια μάνα και ένα παιδί τριών ετών. Όλοι οι συλληφθέντες υπέστησαν σοβαρά συστηματικά βασανιστήρια, που περιελάμβαναν ηλεκτροσόκ, βολές νερού υπό πίεση, “παλαιστινιακό κρέμασμα” κλπ.

Ο ίδιος, όπως και πολλά μέλη της οικογένειάς του, υπήρξαν επανειλημμένως *θύματα παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων*

Η αδελφή του, Ναζλί Τοπ, είναι ένα από τα σύμβολα της πάλης ενάντια στα βασανιστήρια και τον βιασμό στη διάρκεια αστυνομικής κράτησης

, καταστάσεων που αποτελούν ευρέως χρησιμοποιούμενη μέθοδο βασανισμού των πολιτικών κρατουμένων. Η Τοπ συνελήφθη τον Απρίλη του 1992 σε έναν δρόμο της Κωνσταντινούπολης, με την κατηγορία της τρομοκρατίας. Τότε ήταν εικοσιτριών ετών και τριών μηνών έγκυος. Υποβλήθηκε σε σκληρά βασανιστήρια, που περιελάμβαναν κυρίως κρέμασμα, και ηλεκτροσόκ στα γεννητικά όργανα, τις θηλές και το στομάχι. Υπέστη εσκεμμένα βαριά χτυπήματα στο στομάχι εκατοντάδες φορές, όπως και *σεξουαλικό βιασμό με γκλομπ*

. Τα εξέθεσε όλα αυτά ενώπιον δικαστηρίων και εφημερίδων και ξεκίνησε αγώνα για απονομή δικαιοσύνης απέναντι στα βασανιστήρια και την προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας. Η φωνή της υπήρξε παράδειγμα για πολλές άλλες γυναίκες που υπέστησαν τα ίδια και πριν και μετά από

εκείνη. Υπέστη δε επιπλέον διώξεις και για αυτόν της τον αγώνα. Αρκετές φορές άνοιξαν δικαστικές υποθέσεις εναντίον της με την κατηγορία της “δυσφήμισης του κράτους και των κρατικών θεσμών”. Αποτέλεσμα του αγώνα της ήταν να φτάσει η υπόθεσή της να συζητηθεί μέχρι και στο Εθνικό Κοινοβούλιο. Σήμερα ζει στο Βέλγιο, έχοντας πάρει πολιτικό άσυλο στη Γαλλία, μαζί με τον σύζυγό της, ο οποίος έχει επίσης διωχθεί και βασανιστεί στην Τουρκία.

Η σύζυγός του Γκουρμπούζ, Ναντιγιέ Γκουρμπούζ, είναι γνωστή δημοσιογράφος και παραγωγός ραδιοφωνικών εκπομπών στην Τουρκία. Συνελήφθη πολλές φορές και πέρασε επτά μήνες στη φυλακή, κατόπιν μίας από τις φορές που βρέθηκε υπό αστυνομική κράτηση, με όλες αυτές τις διώξεις να βασίζονται στη δημοσιογραφική της δραστηριότητα. Η υπόθεσή της προβλήθηκε από διάφορους διεθνείς οργανισμούς, όπως τη Διεθνή Αμνηστία, την Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ και τους Δημοσιογράφους Χωρίς Σύνορα. Οι διώξεις εναντίον της είναι ένα από τα πιο σημαντικά παραδείγματα και σύμβολα του αγώνα για την ελευθερία του τύπου στη χώρα της. Οι διώξεις και οι δίκες κατά της δραστηριότητάς της ως δημοσιογράφου ακόμη συνεχίζονται.

Η κόρη τους, Εζγκί, είναι φοιτήτρια-ακτιβίστρια, και έχει συλληφθεί αρκετές φορές από την αστυνομία για δράσεις όπως σιωπηλές καθιστικές διαμαρτυρίες, εκδηλώσεις κλπ.

Η τουρκική κυβέρνηση εκδίδει πολύ συχνά και ευρέως εντάλματα όπως το παραπάνω, και ιδίως τον τελευταίο χρόνο ενέτεινε αυτά τα μέτρα, *μετατρέποντάς τα σε σύστημα επιβολής τιμωρίας στους πολιτικούς πρόσφυγες*. Προσπαθεί να ασκήσει πίεση στα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσω των ΜΜΕ και των διπλωματικών σχέσεων. Το πιο πρόσφατο παράδειγμα είναι η προκλητική είδηση για τον Ζεκι Γκουρμπούζ, που αναγράφηκε στην εφημερίδα “Bugun”, σύμφωνα με την οποία η τουρκική και η ελληνική κυβέρνηση έχουν συμφωνήσει μυστικά να εκδοθεί στην Τουρκία.

Οι περιπτώσεις των Ομέρ Μπερμπερ (πήρε άσυλο από τη Γαλλία, συνελήφθη στη Γερμανία και τελικά απελευθερώθηκε), Μπασάκ Σαχίν Ντουμάν (συνελήφθη στην Κροατία και απελευθερώθηκε αφού του χορηγήθηκε άσυλο από τη χώρα αυτή), Βιτζντάν Σαχίν Οζερντέμ (πήρε άσυλο από τη Γερμανία, συνελήφθη στην Κροατία και τελικά απελευθερώθηκε), Κεμάλ Κουτάν (πήρε άσυλο στη Γερμανία, συνελήφθη και τελικά απελευθερώθηκε) και Σακινέ Τσανσιζ (συνελήφθη στη Γερμανία και απελευθερώθηκε, κατόπιν δολοφονήθηκε στο Παρίσι τον Ιανουάριο του 2013) είναι μερικά παραδείγματα που δείχνουν ότι η απαίτηση έκδοσης εκ μέρους της τουρκικής κυβέρνησης έχει απορριφθεί

από τα ευρωπαϊκά κράτη λόγω των συνθηκών του συστήματος απονομής δικαιοσύνης, των μακροχρόνιων δικαστικών διαδικασιών, της διακινδύνευσης της ζωής στις φυλακές της Τουρκίας κλπ.

Η περίπτωση του Ζεκι Γκουρμπούζ είναι κατά πολύ παρόμοια με τις πιο πάνω. Ο Γκουρμπούζ κατηγορείται ότι είναι μέλος του MLKP και έχει σχέσεις με το KCK -PKK. Οι συνεχιζόμενες ενέργειες εναντίον των ανθρώπων οι οποίοι υποτίθεται ότι έχουν σχέση με το KCK *έχουν χάσει κάθε νομιμοποιητική βάση*, δεδομένων των μακροχρόνιων δικαστικών διαδικασιών, των κατηγορητηρίων που δεν στηρίζονται σε συγκεκριμένες μαρτυρίες, του τεράστιου αριθμού των συλληφθέντων κλπ. Θυμίζουμε ότι μόνο τα τελευταία τέσσερα χρόνια περισσότεροι από δέκα χιλιάδες άνθρωποι έχουν συλληφθεί με την κατηγορία της διασύνδεσης με το KCK- PKK. Σε αυτούς συγκαταλέγονται εκλεγμένα μέλη του Κοινοβουλίου, αιρετοί επαρχιακοί και περιφερειακοί άρχοντες, τοπικά και κεντρικά στελέχη πολιτικών κομμάτων, δικηγόροι, δημοσιογράφοι, και πολλοί άλλοι. Ο αριθμός των φυλακισμένων δημοσιογράφων και συγγραφέων ποτέ δεν πέφτει κάτω από τους ενενήντα, ενώ πάνω από εξακόσιοι φοιτητές βρίσκονται στη φυλακή. Οι περισσότεροι από τους ανθρώπους αυτούς κατηγορούνται για τρομοκρατία.

Στην περίπτωση που εκδοθεί στην Τουρκία , ο Ζεκι Γκουρμπούζ θα έρθει αντιμέτωπος με τέτοιου είδους δικαστικές διαδικασίες. Επίσης, *θα κινδυνεύσουν η ζωή και η σωματική του ακεραιότητα* , δεδομένου του μεγάλου αριθμού ανθρώπων που χάνουν τη ζωή τους σε καθεστώς αστυνομικής κράτησης και στις φυλακές. Ο Σεντάτ Σελίμ Άι, ο αστυνομικός που *τον βασάνιζε προσωπικά ο ίδιος το 1992* , προήχθη στη θέση του υποδιευθυντή της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας της Αστυνομίας της Κωνσταντινούπολης, ωσάν “βράβευση” για τις επιτυχίες του στα βασανιστήρια. Αυτό αποτελεί σαφή ένδειξη για το γεγονός ότι η τουρκική κυβέρνηση δεν εγκαταλείπει την καταπιεστική πολιτική της πρακτική.

Η έκδοση του Ζεκι Γκουρμπούζ θα είχε όμως και ένα *νόημα ευρωπαϊκής κλίμακας*. Εάν αυτή γίνει δεκτή, με το τίμημα της παραβίασης των διεθνών συμφωνιών σχετικά με το πολιτικό άσυλο, η τουρκική κυβέρνηση αναμφίβολα θα αυξήσει τις διπλωματικές πιέσεις που ήδη ασκεί στα ευρωπαϊκά κράτη. Και αυτό θα εκθέσει σε κινδύνους όλους τους πρόσφυγες που προέρχονται από την Τουρκία.

Για τους λόγους αυτούς απαιτούμε την *άμεση απελευθέρωση του Ζεκι Γκουρμπούζ* και την *απόρριψη του εντάλματος έκδοσής του*

·

Ελευθερία στον Ζεκι Γκουρμποζ